

sombest saaledes begrændset Kreds, som kunne benyttes i de FormaaIs Tjeneste, som man søger opnaaede. Seg skal kun fremhæve, at for de lavest Bessattede blandt den høist beskattede Femtededel i Kjøbstæderne er Skatten nu gennemsnitsvis ikke højere end 14 Rd. aarlig; i nogle Byer er den 20, i andre 10, men i Gjennemsnit, som sagt, 14 Rd. Dette er sandelig ikke nogen høj Skat, som synes at tyde hen paa, at det er rige og formuende Folk, der tage Del i Valget i denne Klasse; net det er i alt Bessentligt Middellassen, som gjør Udslaget i den. Men, hvis man nu vilde i Stedet for een Femtedel tage to Femtedele af de Høistbeskattede, saa vilde man komme ned til en Skat af omtrent 6—7 Rd. Og det forekommer mig ikke, at dette Beløb vilde have nogen som helst Betydning. Vilde man gaa ind derpaa, saa maatte man derfor for mig hellere kaste det Hele over Bord. En saadan Valgbarhedsænsus har efter min Overbevisning ikke den fjerneste Betydning.

Seg har i det Anførte — jeg haaber, at det maa blive tilgivet — maasse mere dvælet ved, hvad der er fremkommet i Anledning af det foreliggende Lovforslag, end ved selve Lovforslaget; men jeg maa tilstaa, at jeg ikke har kunnet overvinde mig til ganske at tie til det Meget, som jeg har fundet urigtigt i, hvad der paa et andet Sted i saa Henseende er blevet udtalt.

J. Andersen: Ja, det kan ikke være min Hensigt at ville gjøre mig til Talsmand for Alt, hvad der er blevet sagt til Forsvar for det foreliggende Lovforslag, ligesom jeg heller ikke vil paaftaa at være en Modstander af Alt, hvad der er blevet sagt imod det. Men jeg vil fremhæve, at selv den ærede Landsthingsmand, der nys havde Ordet, dog fandt, at der kunde være Noget i de nu bestaaende kommunale Valglove, som nok kunde forandres. Seg kan vel ogsaa være enig i, at mange af de Mangler, der kunne paavises i dem, i Virkeligheden kun angaa Formen og ikke have nogen reel Betydning; men der kan saa dog ikke være Noget til Hinder for at rydde adskillige af disse formelle Mangler af Veien. Skulde

de Bevægelser, der ere komne til os udefra, virkelig have Noget at betyde — hvad jeg i Dvrigt slet ikke tror —, saa vilde det derhos i alt Fald være et meget uheldigt Tidspunkt i dette Dieblit at forkaeste Lovforslaget. Seg vil ikke gaa ind paa deis enkelte Paragrafer, — det vilde ikke fremme Forhandlingerne nu at kritisere dem og at opholde Thingets Tid dermed —; men jeg vil kun sige saa Meget, at forelaa Sagen i dette Dieblit saaledes, at min Stemme skulde afgjøre, om Lovforslaget skulde træde ud i Livet, som det foreligger, saa vilde jeg maasse betænke mig to Gange, inden jeg stemte derfor, men at det derfor dog godt kan tages under nærmere Overveielse, om vi ikke bør se at rydde en Del af de Formmangler bort, som det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Sessen) selv nævnde, at der kunde være ved Reglerne for Sogneraads- og Amdraadsvalg osv. Seg er, som sagt, entg med ham i, at det i Virkeligheden kun er Formspørgsmaal, der ikke have den Betydning, som der bliver dem tillagt, hvorefter der her er Tale, men saa kunne vi jo vel ogsaa, som allerede anført, gjerne ændre lidt paa disse Regler og rydde de — jeg kan maasse sige — opstlyiede Grunde af Veien, som nu fremsættes til Forsvar for dem. Seg skal saaledes bede ærede Medlemmer om, at de ville lade dette Forslag gaa videre.

N. Rasmussen: Det er jo klart nok, at den foreliggende Sag vækker og fremdeles vil vække en Del Opmærksomhed, og det er lige saa klart, at, hvad Landsthinget nu end beslutter med Hensyn til Samme, saa vil den dog komme igjen. Det kan nemlig ikke negtes, at de kommunale Valglove, der ere gjældende for nærværende Tid, ikke ere af en saadan Bessaffenhed, at de absolut kunne forsvares, eller at de i lang Tid ville kunne bevares uforandrede. Det er vel altid blevet gjort gjældende af Andre, at de Formuende bør have en vis Forret i Styrelsen ikke blot af de kommunale Anliggender, men endogsaa for Rigsdagens Bedkommende. Og dette er vistnok ikke blot slet for en Forms Skyld, men det har været saa, fordi